ਸ਼ੇਖ ਫ਼ਰੀਦ - ਸਬਦ ੧੦੬

ਫਰੀਦਾ ਪਾੜਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥

ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ੧੩੮੩

ਫਰੀਦਾ ਪਾੜਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥
ਜਿਨੑੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥੧੦੩॥

ਸਾਰ: ਇਕ ਪੁਖਤਾ ਅਤੇ ਸਿਧਰੀ ਹੋਂਦ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਜਾਵਟੀ ਦਿੱਖ ਦੇ ਜਾਲ ਅਤੇ ਉਧਾਰ ਲਈਆਂ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਰਥਾ ਦੀ ਭਾਲ ਸੱਚੇ ਨਾਤਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਦਿੱਸਦਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਕੁਦਰਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਦਮਾਨ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖੋਜ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੀ ਜੀਵਨ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਦਾ ਉਭਾਰ ਅੰਦਰੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਮਾਨਤਾ ਉਪਰ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਦਗੀ ਇਕ ਮੁੱਲਵਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਪੁਣਛਾਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿਚ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਪਸ਼ਟ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਅਮੀਰਅਤ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਫਰੀਦਾ ਪਾੜਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥
ਫਰੀਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੇਸ਼ਮੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਪਾੜ੍ਹ ਸੁੱਟੋ ਅਤੇ ਸਧਾਰਣ ਕੰਬਲ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਇਹ ਭਾਵ ਪੁਖਤਾ ਹੋਂਦ ਲਈ ਹਉਮੈਂ ਦੀ ਝੂਠੀ ਖਿੱਚ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਨੑੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥੧੦੩॥
ਜੋ ਪਹਿਰਾਵਾ ਮੈਨੂੰ ਅੰਤਰੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਉਹੀ ਲਿਬਾਸ ਧਾਰਨ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਹ ਚੋਣ ਉਸ ਮਨੋਬਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਰ-ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਕ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। (੧੦੩)

ਤੱਤ: ਸ਼ੇਖ ਫ਼ਰੀਦ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡੀਏ ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਹੋਈਏ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਵਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰ ਕੇ ਏਕਤਾ ਦੇ ਲਿਬਾਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜਾਈਏ। ਇਹਨਾ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਵਸਾ ਅਸੀਂ ਇਕ ਅਰਥ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਸਬਦ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਨਇੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ

Oneness In Diversity Research Foundation
ਵੈੱਬਸਾਈਟ: **OnenessInDiversity.com**

ਈਮੇਲ: **onenessindiversityfoundation@gmail.com**